

III Cambra Romànica

Dissabtes musicals

del 27 d'octubre a l'1 de desembre de 2018

27 d'octubre, 17h

QUARTET PICASSO

Sant Jaume de Ransol

(HAYDN, BRAHMS, XOSTAKÓVITX)

4 pàg.

3 de novembre, 17h

TRIO CASABLANCAS

Sant Bartomeu de Soldeu

(XOSTAKÓVITX, RACHMANINOFF,
CASABLANCAS, MENDELSSOHN)

8

10 de novembre, 17h

DUO VOCE

Sant Miquel de Prats

(ARCANGELLO, BACH, KODÁLY)

12

17 de novembre, 17h

SOLO JORDI ALBELDA

Sant Cerni de Canillo

(BACH, CASSADÓ)

15

24 de novembre, 17h

TRIO DE BARCELONA

Sant Cerni de Canillo

(BEETHOVEN, MENDELSSOHN)

*Concert de pagament, preu: 5 Euros

18

1 de desembre, 17h

QUARTET LÍRIC DE MABELI

Sant Cerni de Canillo

(MOZART, HAENDEL, PURCELL, SCHUBERT,

SCHUMANN, BRAHMS, VERDI, ROSSINI, ...)

24

Informació i reserves:

Departament de Cultura del Comú de Canillo (+376) 753 623

biblioteca@canillo.ad

facebook/comucanillo

http://cambraromanica.canillo.ad

Entrada gratuïta

(en finalitzar els concerts s'oferirà coca i xocolata)

El Comú de Canillo els presenta, per tercer any consecutiu, el CAMBRA ROMÀNICA, el Cicle de música de cambra de la parròquia de Canillo, amb una àmplia cartellera de noves apostes, i la voluntat de seguir amb la consolidació dels anys passats.

Amb la intenció de promoure la música entre els més joves, serà el català Quartet Picasso que obrirà el cicle, format per estudiants del Conservatori Superior del Liceu de Barcelona; seguits del londinenc Trio Casablanças, integrat per tres joves solistes al violí, el piano, i amb l'andorrana Bartumeu al cello.

Seguiran el Duo Voce, integrat pels andorrans Aràjol i Planas, al violí i cello respectivament; i el jove violoncel·lista Albelda, promesa andorrana, el qual enguany s'atrevirà a presentar un complet programa com a solista.

El clímax del cicle, però, arribarà amb el retorn a l'escena andorrana del Trio de Barcelona, fundat l'any 1981, integrat pels andorrans germans Claret amb Attenelle al piano, els quals, els primers, celebren els seus 50 anys de carrera artística, essent un gran orgull poder comptar amb aquesta formació de gran renom i compartir amb ells aquesta celebració.

I tancarà el cicle la cirereta del pastís, el Quartet Líric de Mabeli, integrat pels cantants amics del Cambra Romànica De Mahieu –pare i filla–, el gran Licciardi al piano i el jove cel·lista Albelda, introduint per primer cop el cant en forma de lied al cicle, permetent-nos, de nou, gaudir d'una altra festa tots plegats.

Esperem que puguin assaborir la humanitat, el caliu i la melancolia pròpies de la música de cambra a les nostres esglésies romàniques.

*Honorable Sr. Cerni Pol Rossa
Conseller del Comú de Canillo*

QUARTET PICASSO

27/10/2018, 17h, Sant Jaume de Ransol

Carles Ramos Werner, violí
Georgina Muntadas Vera, violí
Guillem Bautista Novo, violoncel
Laura Jover Miñarro, viola

El Quartet Picasso està format per quatre alumnes del Conservatori Superior del Liceu. Va néixer al 2016, i debutà per primer cop a les sales del museu Picasso, en l'estrena d'obres basades en els seus quadres. Aquest concert batejà la formació i els impulsà a nous projectes.

Amb el violinista Daniel Cubero com a tutor, han rebut també classes magistrals d'Abel Tomàs, violinista del Quartet Casals.

Dins del repertori que han treballat destaquen els quartets op.33 de Haydn (russos), així com obres de Mendelssohn, Britten, Brahms i Xostakóvitx.

CARLES RAMOS WERNER – Violí

Músic barceloní, inicia els estudis de violí amb la professora Antònia Escalas i més tard amb Pablo Cortés, durant la secundària i batxillerat que va cursar al centre de referència IEA Oriol Martorell, entre 2011 i 2016. Al curs 2016/17 accedeix al grau superior d'interpretació amb la professora Gisela Curtolo.

Membre de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC) des de 2017, formant prèviament part de la JONC Alevins des de 2015, també ha participat en orquestres com la Orquestra Jove d'Intèrprets dels Països Catalans (OJIPC)(2015); la International Regions Orchestra (IRO) 2014; la Orquestra Acadèmica Metropolitana de Barcelona (OAMB) 2014 i la Orquestra Montsalvatge entre els anys 2013 i 2016. A més, des de 2013 fins a dia d'avui és membre de la Jove Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra (JONCA).

Amb totes aquestes formacions ha treballat sota la direcció de mestres i professors com

Manel Valdivieso, Salvador Brotons, Gerard Claret, Albert Gumí, Sebastian Tewinkel, Roberto Laborda i Heriberto Fonseca, entre d'altres.

GEORGINA MUNTADAS VERA – Violí

Inicia els estudis de música amb l'instrument de piano i llenguatge musical a l'Escola de Música Rosa García, Barcelona, l'any 2001; i els estudis de violí el 2004 a l'Escola Municipal de Música Josep Aymerich, La Garriga.

L'any 2010 ingressa al Conservatori Professional de música del Liceu, Barcelona, on es gradua amb el Grau Professional l'any 2016 amb el professor de violí Giovanni Giri. El curs 2016/17 comença els estudis superiors al Conservatori Superior del Liceu amb la professora Olga Aleshinsky. També ha treballat amb professors de violí com Corrado Bolsi, Daniel Cubero, Raquel Castro, Abel Tomàs, Jordán Tejedor, Josep Colomé, Patricia Bronisz, Cristian Chivu i Heriberto Fonseca.

A més, va cursar estudis de cant líric durant

dos anys amb la professora Marisa Roca i va ser membre durant tres anys del Cor Jove del Conservatori professional del Liceu. Registre de Soprano.

L'any 2016 participa com a Concertino de l'orquestra del Conservatori Professional de música del Liceu en un concert al Palau de la Música. Ha estat cap de secció de segons violins i més tard assistent de concertino a la Jove Orquestra Simfònica de Barcelona (JOSB) les temporades 2015/16 i 2016/17. És membre actual de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC) i ha participat amb la Jove Orquestra Simfònica del Vallès (JOSV) els estius de 2013, 2014 i 2015. Gràcies a la participació a la JOSV, el setembre del 2014, és seleccionada per tocar al primer concert de temporada de la Orquestra Simfònica del Vallès al Palau de la Música al costat dels músics professionals que la componen. L'estiu i nadal de 2014 participa a la Jove Orquestra Intercomarcal (JOIC), i és seleccionada pel "Proyecto Orquestral Ibérico" el juliol del 2017,

a Valladolid junt amb estudiants d'arreu el país i músics professionals de l'Orquestra de Castilla y León. El juny del mateix any toca junt amb la Orquestra del Real Cercle Artístic de Barcelona.

Ha treballat amb directors com Josep Caballé Doménech, Joshua Dos Santos, Salvador Brotons, Manuel Hernández Silva, Ruben Gimeno, Carlos Checa, Manel Valdivieso, Antoni Ros Marbà i Juanjo Mena.

GUILLEM BAUTISTA NOVO – Violoncel

Neix a Badalona el 8 d'octubre de 1998. Comença els seus estudis de violoncel a l'edat dels 4 anys al Conservatori Professional de Música de Badalona i actualment està cursant el seu tercer any de carrera al Conservatori Superior de Música del Liceu amb el professor Peter Thiemann.

Ha rebut Masterclasses de Gustav Rivinius i va estar estudiant durant tres anys amb Maria de Macedo.

També ha participat tres anys consecutius a

l'AIMS (Acadèmia Internacional de Música de Solsona) estudiant al costat de grans figures del món de la música.

Paral·lelament fa espectacles d'il·lusionisme i música a diferents teatres del país com el Teatre Poliorama de Barcelona, l'Auditori de Manresa i Solsona. També esdeveniments privats i concerts de música clàssica en petit format.

Per altra banda, compagina tota la seva activitat artística essent monitor d'espai a l'Espai Xirusplai de Badalona i EGS del Sector Barcelonès Nord.

LAURA JOVER MIÑARRO – Viola

Inicia els estudis musicals a l'edat de 6 anys amb el professor Marc Tarrida. Als 15 anys continua la seva formació amb Luis Martínez, amb qui decidirà després preparar les proves d'accés al grau superior. Al curs 2016/17, comença interpretació de viola al Conservatori Superior del Liceu amb el professor Ashan Pillai. A

més d'aquests professors esmentats ha rebut masterclass dels professors Paul Cortese, Noémie Bialobroda i Albert Barbeta, i ha treballat en parcials orquestrals amb violistes com Lander Echevarria, Bernat Boferull i Anna Puig.

Ha format part de diverses orquestres joves i semiprofessionals com la JOAG, l'Orquestra Segle XXI (València), La Bruckner Akademie Orchestra (München) i l'Orquestra Simfònica de Sant Cugat. Ha estat membre fundador de la Jove Orquestra Simfònica de Barcelona els anys 2015/18 com a primera viola, i durant el 2018 ha participat a tots els encontres de la JONC (Jove Orquestra Nacional de Catalunya). Ha treballat amb directors com Josep Caballé i Doménech, Salvador Brotons, Joshua dos Santos, Manuel Hernández Silva, Jordi Mora, Rubén Gimeno o Carlos Checa, entre d'altres; i ha assistit al curs internacional de Música de Cervera, al Forum Musikae de Madrid i a l'Acadèmia Internacional de Música de Solsona (AIMS).

Programa

J. HAYDN (1732 - 1809)

Quartet nº 5 en Sol Major, op.33

1. Vivace Assai
2. Andante
3. Scherzo: Allegretto.
4. Finale: Allegretto.

J. BRAHMS (1833 - 1897)

Quartet nº 1 en Do menor, op.51

1. Allegro
2. Romanze: Poco Adagio

DIMITRI XOSTAKÓVITX (1906 - 1975)

Dues peces per a quartet de corda

1. Elegia
2. Polka

(en finalitzar el concert s'oferirà coca i xocolata)

COMENTARI MUSICAL

El concert que el Quartet Picasso ofereix consta de tres parts, que corresponen cadascuna a un compositor i època diferents. La primera és el Quartet de J. Haydn op.33 nº 5, en Sol Major, conegut amb el sobrenom de "How do you do?". Aquest sobrenom és degut al motiu que inicia i conclou el primer moviment (i que de manera més subtil és present a tota l'obra) de quatre notes ascendent en escala, l'entonació de les quals és semblant a la de la pregunta: How do you do?, que significa: Com estàs?

Forma part d'un conjunt de 6 quartets que el compositor va escriure l'any 1781 dedicats a Pau I de Rússia, per la qual cosa també són anomenats "Quartetts russos". Més enllà del reconeixement que Haydn va obtenir com a Pare del quartet de corda, aquest opus està escrit en l'època de màxima maduresa del compositor.

La segona part suposa un salt cronològic. Del classicisme al romanticisme; de Haydn al Quartet op. 51 nº 1 en Do menor de Johannes Brahms, escrit al 1873. De la mateixa manera que Haydn, Brahms va ser un dels màxims representants de la música de cambra del

seu moment, i aquesta obra és també una de les més importants. És el primer quartet de corda que va publicar, però en ell hi ha la maduresa adquirida durant 40 anys i una important producció de música de cambra. En els dos primers moviments, que són els que interpretarem, s'hi pot apreciar com Brahms uneix les parts, com expressa i com alterna sentiments i caràcters tan intensos com diferents.

En la tercera i última part acabarem de saltar fins al segle XX, una època trencadora dels cànons establerts fins aleshores. Elegia i Polka són dues peces per a quartet de corda composades l'any 1931 per Dimitri Xostakóvitx, compositor rus del període soviètic, el qual va patir una relació difícil amb el règim. Aquest va plasmar en moltíssimes ocasions la repressió en les seves obres i va tenir un suport amb un públic fidel. Destacat pels seus quartets de corda, Xostakóvitx decideix escriure aquestes dues peces de més curta durada com a entreteniment pel públic. A l'Elegia hi mostra un sentiment més dens i melancòlic mentre que en la Polka fa el contrast a un caràcter totalment desenfadat i entretingut.

ESGLÉSIA DE SANT JAUME DE RANSOL

L'església va ser construïda l'any 1827 i llavors se li va instal·lar el retaule. A causa de la construcció de la nova carretera i de la plaça del poble, es va haver de canviar de lloc, a uns 40 metres a ponent d'on era originalment, i va ser desmuntada l'any 1962 i muntada el 1963, sota la direcció de l'arquitecte Cèsar Martinell. Té un campanar d'espadanya i formaria part d'una de les branques del camí de Santiago. La campana està dedicada a Sant Jaume, segons la inscripció: S Jacobus Ora Pro Nobis 1832, doncs, coetània a la construcció de l'església. La imatge de Sant Jaume que hi ha ara a l'altar data del 1945. Al seu costat sembla que hi havia una tela amb la figura de Sant Jaume, possiblement de molt valor per la seva antiguitat, i que avui és en un lloc desconegut.

TRIO CASABLANCAS

03/11/2018, 17 h, Sant Bartomeu de Soldeu

Asia Jiménez, violí
Carolina Bartumeu, violoncel
Jorge Nava, piano

El Trio Casablanças està format per tres dels músics amb major projecció de la seva generació. Asia Jiménez Antón de Vez (violí), Carolina Bartumeu (violoncel) i Jorge Nava (piano), a més de reconeguts solistes, cultiven la música de cambra com part fonamental de la seva activitat artística. El Trio Casablanças va començar la seva trajectòria a Londres, al cor del Royal College of Music, on el trio ha rebut classes de grans intèrprets com Leonid Kerbel, Melissa Phelps i Daniel Rowland. També ha rebut orientació artística del pianista i gestor cultural Josep Maria Escribano. Porten el nom del compositor català Benet Casablanças amb l'objectiu de treballar noves obres d'aquest compositor i donar a conèixer la seva música de cambra. Centrats tant en el repertori tradicional com el més contemporani, els seus futurs projectes inclouen concerts a Andorra, Espanya, Regne Unit i Holanda, així com l'estrena d'obres de compositors com Benet Casablanças o Marcelo Nissinman i la participació a festivals de música de cambra arreu d'Europa.

Programa

D. SHOSTAKOVICH (1906 - 1975)

Piano Trio n.1 en Do Major, Op.8

S. RACHMANINOFF (1873 - 1943)

Trio Élégiac n.1 en sol menor

BENET CASABLANCAS (1956 -)

Moviment per a trio

F. MENDELSSOHN (1809 - 1847)

Piano trio n.1 en re menor, Op. 49

(en finalitzar el concert soferirà coca i xocolata)

COMENTARI MUSICAL

Shostakovich va escriure el seu primer piano trio l'estiu del 1923, dins d'una Rússia de la post revolució. No era una època gens fàcil i menys per al jove Shostakovich, a qui el govern vigilava sempre molt atentament. No obstant això, aquesta peça, originalment titulada 'Poème', és una declaració total d'amor a Tatiana Glivenko, a qui el compositor dedicà el mateix trio. L'obra, d'uns 15 minuts de llargada, consta de diferents temes que deriven de la primera frase cromàtica del principi (que fa el violoncel). Durant l'obra s'escolta el caràcter irònic i fins i tot satíric típic de Shostakovich que més tard explotarà en les seves simfonies i la majoria de la seva obra. És, però, sense dubte una de les seves obres més romàntiques; al mig de la peça, contrastant amb el to recargolat, malèfic i potser poruc

dels altres motius, Shostakovich ens enlluerna amb una melodia simple però preciosa. Aviat el caràcter es torna a modificar acabant majestuosament. El compositor només tenia 17 anys quan la va acabar (els últims 10 compassos els va escriure un estudiant seu ja que l'original es va perdre) i va estar 10 anys enamorat de T. Glivenko; només quan ella es va casar i va tenir un fill el compositor va ser capaç de passar pàgina.

Quan Shostakovich encara no havia nascut, l'any 1892, Rachmaninov, amb només 19 anys, composà també el seu primer trio. Llavors el compositor acabava de rebre la Medalla d'Or del Conservatori de Moscou (només donada en tres ocasions anteriorment) i ja havia signat un contracte per publicar partitures. És el primer dels dos tríos que va escriure amb el nom de 'Trio élégiac' i consta d'un

sol moviment d'una durada de 10 minuts. Comença amb un 'Lento Lugubre' i acaba amb una marxa fúnebre. Entremig hi ha variacions del tema principal, que consta de quatre notes ascendents, on Rachmaninov exprimeix tota la seva bellesa. Així doncs, la peça es basa en aquest tema principal de cant de dol Rus que el piano presenta acompanyat per les cordes. Queda en evidència el caràcter totalment romàntic i més aviat conservador de Rachmaninov, que ens transporta a una altra atmosfera. És probable que el compositor s'hagués inspirat en el piano trio de Tchaikovsky (escrit en memòria de Nikolai Rubinstein); Rachmaninov va escriure el segon trio un any més tard després de la tràgica mort del mateix Tchaikovsky, fent-li així homenatge. Benet Casablanca és sense dubte un dels compositors actuals més reconeguts nacionalment i internacionalment i amb més trajectòria. L'any 2007 rebia el premi Nacional de la Generalitat de Catalunya i el 2013 rebia el Premi Nacional del Ministeri de Cultura Espanyol. És hereu, per tant, en bona part tant de Mompou com de Montsalvatge, però manté la idea fixada en la primera meitat del segle XX, fet que li dóna a la seva música un ferm tarannà europeu. També és el compositor que dóna nom al nostre trio i per això proposem apropar-nos al seu univers creatiu tant interessant a través del seu 'Moviment per a trio'. En aquesta peça compacta, Casablanca utilitza un llenguatge personal on la llibertat dels sons té una finalitat més aviat descriptiva i gens convencional. Es pot entreveure una línia melòdica de vegades òbvia i d'altres rebuscada, amagada o subjacent. Aquesta melodia esquarterada, entrebancada ens recorda a Montsalvatge, a qui Casablanca dedicà aquest Moviment per a Trio.

Mendelssohn va ser un compositor que va conèixer la fama i l'èxit i era considerat un prodigi. Durant l'època en la qual escrivia aquest trio (1839) ja era director del departament de Música a la prestigiosa

Acadèmia de les Arts i també era director d'una de les millors orquestres de l'època: la 'Gewandhausorchester Leipzig'. Els seus dos tríos van ser escrits durant l'última dècada del compositor i estan considerats com dues de les seves millors obres; Pau Casals (juntament amb M. Horszowski i A. Schneider) va decidir tocar aquest mateix piano trio quan va ser convidat a la Casa Blanca per John F. Kennedy al 1961. En aquest trio, encara que Mendelssohn va ser curós a l'hora de donar importància als tres instruments per igual, el piano té sense dubte la part més brillant.

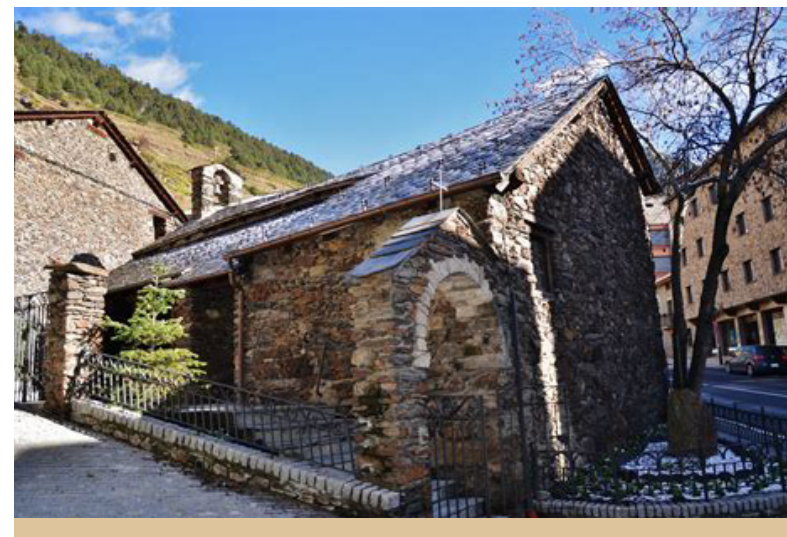
El primer moviment en re menor, de caràcter heroic, generós i decidit, té una estructura semblant a la forma sonata. El violoncel presenta el tema principal, una melodia que flueix amb gràcia i eloqüència, captant immediatament l'atenció. L'altre motiu, més lleuger, també és presentat pel cello però en La major. L'extens desenvolupament és una ingeniosa elaboració d'aquestes dues melodies líriques. Una recapitulació dels dos temes acaba el moviment.

L'Andante, liderat pel piano, consta de tres parts i està escrit en l'estil melòdic de les famoses 'Songs without words' del mateix compositor. Hi ha un diàleg preciós entre piano i violí amb violoncel que acaba igualment liderat pel piano. El moviment Scherzo és de caràcter lleuger o juganer però alhora molt virtuosístic. Mendelssohn masteritza aquest tipus de composició, en aquest cas creant 3 veus que canten alhora i juguen entre elles però centrant la nostra atenció allà on ell vol. El petit motiu amb el qual el piano inicia l'últim moviment és la idea que resumeix l'últim moviment, que segons com recorda a danses hongareses folklòriques. Una breu però energètica coda que neix del primer tema ens porta al final triomfant d'aquest brillant trio.

ESGLÉSIA DE SANT BARTOMEU DE SOLDEU

Sant Bartomeu de Soldeu és una petita església situada a l'extrem est de Soldeu arran del camí ral que comunicava Soldeu amb el port de Fra Miquel, avui conegut com a Port d'Envalira. Fou construïda entre els segles XVII o XVIII. El seu estil correspon al tipus d'arquitectura religiosa popular d'època barroca. Fins al 1915 fou la capella de la família Calbó, que la va cedir al poble. Amb una planta rectangular, té a l'extrem sud-est un absis quadrangular. També té un porxo i la sagristia adossats al mur sud de la nau. A l'interior la coberta és

en volta de canó, mentre que a l'exterior té dos vessants. Té pilars ornamentals adossats als murs i a la imposta amb motllura senzilla. Presenta dues obertures als murs de la nau, de les quals la sud és en forma d'espitllera. Als peus de la nau hi ha el cor, de fusta, per sobre del qual hi ha una finestra en forma d'òcul. Sobresortint del mur dels peus de la nau hi ha un campanar d'espadanya senzilla. El porxo està cobert amb un aiguavés. A l'interior hi ha un petit retaule dedicat a Sant Bartomeu que cega dues finestres en forma d'òcul. Està catalogada com a Bé d'Interès Cultural pel ministeri de Cultura del Govern d'Andorra.

DUO VOCE

10/11/2018 17 h, Sant Miquel de Prats

Alexandre Arajol Pons, violí
Mireia Planas Vallcorba, violoncel

ALEXANRE ARAJOL PONS – Violí

Membre de l'ONCA, es produeix regularment en formacions de música de cambra en el cicle ONCA Bàsic en diferents conjunts, des del quartet de corda fins al duo amb guitarra. Aquest 2018, ha iniciat el projecte DOLCE CORDA, un duo de violins, amb el qual aprofundeix en el repertori per aquesta formació recurrent diferents estils musicals. Combina la vessant interpretativa amb la docència del violí a l'Espai de Música Moderna (EMM) i al Comú d'Encamp. Des de 2015, participa activament en el projecte ONCA Social aportant la música i l'art a col·lectius que presenten dificultats per accedir a manifestacions artístiques i culturals.

MIREIA PLANAS VALLCORBA – Violoncel

Nascuda a Andorra l'any 1988, inicia els seus estudis musicals a l'Institut Andorrà d'Estudis Musicals del Comú d'Andorra la

Vella, on rep classes del violoncel·lista Lluís Claret. Ha cursat el grau superior de música amb el violoncel·lista Peter Thiemann al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona i posteriorment obté el Màster en Interpretació musical amb el violoncel·lista José Mor Caballero.

També ha treballat amb el violoncel·lista i membre fundador del Quartet Casals, Arnau Tomàs. Ha obtingut menció d'honor en la categoria de música de cambra amb l'octet de violoncels del Conservatori Superior de Música del Liceu en el concurs Internacional de Caja Madrid i el segon premi en la categoria de música de cambra en el Concurs Internacional de Música de les Corts a Barcelona.

Actualment és professora de violoncel a l'Institut de Música del Comú d'Andorra la Vella.

Programa

ARCANGELLO CORELLI (1653-1713)

Duo per a violí i violoncel "La Follia"

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685-1750)

4 Invencions: (arranjament per a violí i violoncel)

Invenció n.1 en Do Major BWV 772

Invenció n.14 en Si b Major BWV 785

Invenció n.8 en Fa Major BWV 779

Invenció n.6 en Mi Major BWV 777

ZOLTAN KÓDALY (1882-1967)

Duo per a violí i violoncel op.7

Allegro serioso, non troppo

Adagio: Andante

Maestoso e largamente, ma non troppo lento: Presto: Meno mosso: Presto.

(en finalitzar el concert s'oferirà coca i xocolata)

COMENTARI MUSICAL

La metamorfosi melòdica
Per a Violí i Violoncel

Presentem un programa musical cronològic, basat en l'evolució de la nostra protagonista d'aquest concert: la melodia. Un recorregut amb punt de partida des del Barroc fins als inicis de l'era contemporània, amb els compositors més destacats de cada estil. Podrem apreciar com sobreviu la melodia, tot i les alteracions que l'obliguen a adaptar-se segons l'època. Hem escollit tres compositors que han sabut dibuixar-la per mostrar la seva millor cara.

Iniciem aquest viatge melòdic amb l'era primerenca Barroca, determinada per l'evolució de la monofonia amb la creació d'un baix continu, la gaudirem amb el seu màxim exponent, Arcangelo Corelli. No podríem

deixar aquest període sense aturar-nos amb la figura de Bach, mestre per excel·lència de la polifonia, amb qui entendrem com apreciar una simetria perfecta de dues melodies independents creant un contrapunt absolut. La sublimació exquisida de les grans melodies del Romanticisme ens duran a l'esclat de la monotonia tonal. Serà Zoltan Kodaly l'encarregat de transformar la melodia cap a l'atonalitat i cap a noves textures sempre conseqüents d'una de les èpoques més convulses. Tot i així, la melodia sempre sobreviurà amb el llegat del seu passat, però amb les aportacions i innovacions de la nova escriptura.

Aquest recorregut també s'apreciarà en la instrumentació, destacant l'evolució del tracte per part del violí i el violoncel, sobretot aquest últim, qui s'anirà obrint pas cap al lideratge melòdic.

ESGLÉSIA DE SANT MIQUEL DE PRATS

L'església romànica de Sant Miquel de Prats, és un clar exemple del romànic rural andorrà. Ubicada a la vila de Prats, està bastida de manera rudimentària i amb materials humils, i manté l'essència de la tradició de les nostres valls: nau rectangular amb murs robusts (un metre de gruix) amb un absis semicircular al costat de llevant. Destaquen dos elements: l'arc de punta de pedra tosca a l'entrada i el campanar d'espadanya doble, amb arc de mig punt. El conjunt va ser restaurat a principis dels anys 80. L'interior de murs irregulars està força proporcionat i anivellat i, malgrat la restauració, podem copsar clarament l'estructura primitiva. S'hi pot trobar una reproducció de la predel·la del retaule de Sant Miquel, l'original de la qual fou comprada d'una col·lecció particular l'any 2006 per la fundació Crèdit Andorrà. Està catalogada com a Bé d'Interès Cultural pel ministeri de Cultura del Govern d'Andorra.

SOLO JORDI ALBELDA

17/11/2018, 17 h, Sant Cerni de Canillo)

JORDI ALBELDA SANTAMARGARITA, violoncel

Neix l'any 2002 a Andorra. Des dels 7 anys rep classes de violoncel a l'Institut de Música d'Andorra amb Cristina Sahuquillo i Lluís Claret. Acaba els estudis en aquest centre l'any 2018 amb dos anys d'antelació al que li correspondria, obtenint una matricula d'honor.

Ha realitzat diversos cursos a Narbonne, amb Lluís Claret i Ana Mòra; a Catalunya, amb

Lluís Heras i Albert Atenelle; a València, amb Cristina Bernal i Mireia Planas; i a Madrid, amb Claudio Bohorquez, Emil Rovener, Maria Casado i Adrian Van Dongen. Ha rebut diverses masterclass, gràcies a l'Institut de Música, amb Pau Codina, Lluís Claret i d'altres professors.

Durant diversos anys ha estat rebent la formació de l'ex-catedràtic de Rotterdam, Adrian Van Dongen.

Ha tocat amb diverses formacions

cambrístiques i orquestrals i ha realitzat cursos i classes amb aquestes. Ha participat en dues temporades del JONCA Bàsic, interpretant peces de cambra i rebent classes de Jordi Coll. És el concertino de la JONCA des de fa 3 anys, i en aquesta orquestra ha realitzat cursos intensius amb Gerard Claret, Elias Porter, Oriol Saña, Albert Gumí, Jordi Claret, Sylvie Reverdy i Josep Martinez. Als 9 anys va actuar com a solista a l'ONCA i ha fet diversos concerts amb els seus integrants. Ha participat al festival de joves talents de la Cerdanya dues temporades i a les anteriors edicions del Cambra Romànica. Ha fet diverses gravacions per la televisió d'Andorra i algunes entrevistes per aquesta. Entre els 8 i els 12 anys va realitzar diverses gires orquestrals amb peces com el Glòria de

Vivaldi, el Rèquiem de Mozart o el Messies de Haendel; amb cors com el Cor Tansfronterer de la Cerdanya, els Petits Cantors d'Andorra i diversos cors Valencians. Guanyador de diverses edicions del concurs d'interpretació de l'Institut de Música tant en modalitats solístiques com cambrístiques. Ha actuat com a solista acompanyat de l'Orquestra de Cambra Adagio. Actualment pertany al Che's Quartet i al Quartet Valira, amb les que durant el curs treballa i realitza actuacions. Actualment cursa 6è de grau mig amb Luís Claret i Mireia Planas com a professors. Rep classes mensuals de Maria Casado, professora de la Universitat Alfonso Décimo el Sabio de Madrid i de MUSIKENE del País Basc, a Madrid i a València.

Programa

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685-1750)

Suite número 1 en Sol major, BWV 1007
Prélude / Allemande / Courante
Sarabande / Galaneries (Minuets I i II) / Giga

Suite número 2 en Re menor, BWV 1008

Prélude / Allemande / Courante
Sarabande / Galaneries (Minuets I i II) / Giga

Suite número 3 en Do major, BWV 1009

Prélude / Allemande / Courante
Sarabande / Galaneries (Bourrées I i II) / Giga

GASPAR CASSADÓ (1897 - 1966)

Suite per cello solo
Preludi-Fantasia
Sardana
Intermezzo i Dança final

(en finalitzar el concert s'oferirà coca i xocolata)

COMENTARI MUSICAL

Les suites per a Violoncel sol de Johann Sebastian Bach són una sèrie de peces que el compositor va compondre en l'anomenat "període de Cöthen", temps en que va treballar com a Mestre de capella a la cort del príncep Leopold de Anhalt-Cöthen. Aquesta magnífica obra de Bach va suposar un gran canvi pel violoncel en aquella època, ja que el que era habitual era que aquest instrument executés la part d'acompanyament a la melodia. Amb el pas del temps les Suites per a Violoncel sol de Bach van perdre importància i normalment eren utilitzades amb un fi pedagògic, fins que el mestre Pau Casals les va "redescobrir" als seus catorze anys, fent

reviure fins l'actualitat aquesta gran obra. Cada suite està dividida en sis moviments: Prelude, Allemande, Courante, Sarabande, dos minuets i Giga.

La suite per a Violoncel sol de Gaspar Cassadó, és una obra importantíssima en el repertori actual de violoncel sol que deu la seva popularitat al violoncel·lista Janos Starker. El compositor català dedicà aquesta obra a Francesco von Mendelssohn i va ser composta junt amb el concert en re menor, durant la seva època més prolífica (mitjans de la dècada de 1920). L'obra consta de tres moviments: Preludi-Fantasia, Sardana i Intermezzo i Dança final.

ESGLÉSIA DE SANT CERNI

És l'església parroquial del nucli antic de Canillo, a Andorra. L'església actual va ser construïda en època barroca als segles XVII-XVIII i es conserven vestigis de la construcció anterior romànica del segle XII.

A l'exterior es conserven restes d'uns murs romànics i el baptisteri de granit també romànic. Al segle XVII es va construir de nou la nau central i el campanar de torre que és el més alt d'Andorra.

L'any 2009, durant unes obres de millora, es van descobrir unes restes arqueològiques en el subsòl de la nau. Podrien ser estructures de la construcció inicial del segle XII o bé d'un temple anterior al romànic. Actualment aquestes restes estan museïtzades en el sòl de la nau central. A més de les estructures, s'han trobat una sèrie d'enterraments que van des del segle VII al XVIII. L'església és de planta rectangular. El campanar és una torre de planta quadrada adossada a la nau.

A l'interior es conserva talla gòtica policromada d'un santcrist del segle XIV. El retaule de l'altar major és barroc del segle XVII, dedicat a sant Cerni, bisbe de Tolosa.

TRIO DE BARCELONA

24/11/2018, 17 h, Sant Cerni de Canillo

Gerard Claret, violí
Lluís Claret, violoncel
Albert Attenelle, piano

Trio de Barcelona 25 Anys després

Aquest 2018 en Gerard i en Lluís Claret celebren els 50 Anys d'inici de la seva carrera professional. Va ser quan van entrar a formar part de l'Orquestra Ciutat de Barcelona dirigida llavors per Antoni Ros Marbà i que tenia la seva seu al Palau de la Música Catalana. Al mateix temps van fundar el Quartet Ciutat de Barcelona amb en Gonçal Comellas i el viola Mateo Valero.

Dins d'aquests 50 Anys, la seva activitat amb el Trio de Barcelona que van formar amb Albert Attenelle el 1981, va suposar un dels períodes més intensos de la seva carrera. Durant 13 Anys van compartir escenaris de Catalunya, de la resta d'Espanya i d'Europa i van enregistrar obres de Beethoven, Mendelssohn, Dvorak, Ravel i Shostakovich. Conjuntament van fundar l'Escola de Música de Barcelona i van impartir el Curs Internacional de Música de Vic durant 20 Anys.

Com a element principal d'aquesta celebració els tres artistes han decidit retrobar-se i tornar a presentar-vos amb molta il·lusió i 25 Anys després, dues de les obres més emblemàtiques del seu repertori com són el Trio "Arxiduc" de Beethoven i el Núm.1 de Mendelssohn.

Programa

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770 - 1827)

Trio en Si bemoll major, op. 97, "Arxiduc"

Allegro moderato

Scherzo: Allegro

Andante cantabile ma pero con moto

Allegro moderato. Presto

FELIX MENDELSSOHN (1809 - 1847)

Trio núm. 1 en Re menor, op. 49

Molto allegro ed agitato

Andante con moto tranquillo

Scherzo: Leggiero e vivace

Finale: Allegro assai appassionato

(en finalitzar el concert s'oferirà coca i xocolata)

COMENTARI MUSICAL

(per Jordi Albelda Juan)

El Trio en Si bemoll, Op. 97, de Ludwig Van Beethoven, esbossat en el 1810, va ser escrit entre el 3 i el 26 de març de 1811. El subtítol ve de la dedicatòria dirigida a l'arxiduc Rodolf d'Àustria, el més jove de dotze fills de Leopold II, emperador del Sacre Imperi Romà Germànic. Rudolf era un pianista amateur i un mecenes, amic i estudiant de composició de Beethoven. Aquest va dedicar un total de catorze composicions a l'arxiduc. La primera actuació pública fou a càrrec del mateix Beethoven, Ignaz Schuppanzigh (violí) i Josef Linke (violoncel) a l'hotel vienès Zum Römischen Kaiser, l'11 d'abril de 1814, a mesura que la seva sordesa anava envaint la seva habilitat com a intèrpret. Va ser l'última aparició del compositor com a pianista. La partitura fou editada el desembre de 1816, a Viena, per Steiner.

El Trio Op. 97 és una "pàgina realment excepcional de conjunt". Amb aquesta partitura Beethoven demostra una gran inspiració, digna de les obres mestres: va servir com a model pel gènere al llarg del segle XIX. Aquesta obra fou escrita en l'òrbita de les simfonies 7^a i 8^a. Les formes àmplies i d'arquitectura sòlida, temes sotmesos a intenses polifonies, colors molt brillants i matisats a la vegada; així es podrien resumir les principals qualitats de la mateixa. La partitura presenta mil compassos, en quatre moviments.

L'Allegro moderato (en 4/4), i segons Schindler, Beethoven hauria comentat: "El primer fragment no desprèn més que felicitat i alegria. També apareix una mica de trapelleria, un poc de serenor i de caprici...". L'Scherzo-Allegro (en Sib Major) es desenvolupa al voltant d'un tema de gran

simplicitat, d'una gràcia una mica fantasmal. L'Andante cantabile ma pero con moto (en Re Major) és un tema amb variacions que es consolida com el moviment més significatiu de l'obra. Segons paraules de Schindler: "Al tercer moviment, la felicitat es metamorfosa en emoció, sofriment i pregària. Fèlix Mendelssohn va considerar l'Andante com l'ideal més elevat de santedat i divinitat. Aquí les paraules ja no signifiquen res, són males servidores de la paraula divina. És la música la que ho expressa".

Finalment, l'Allegro moderato-Presto és una forma mixta de rondó-sonata en la qual cada idea es mostra amb un fort caràcter rítmic.

El trio en Re m, Op. 49, de Fèlix Mendelssohn Bartholdy es va començar a escriure al febrer de 1839, al llarg d'una carregada temporada de concerts en la que Mendelssohn es va presentar al públic de Leipzig amb la Simfonia en Do major de Schubert (22 de març). Gran part del trio va estar compost a Frankfurt. El primer moviment porta la data del 6 de juny i l'últim la del 18 de juliol de 1839. Al setembre el compositor va procedir a una reestructuració de la part de piano, aconsellat pel seu amic Ferdinand Hiller. Aquest, que havia viscut a molt temps a París, estava enlluernat pels estils de Chopin i de Liszt, i trobava passat de moda certs aspectes de la tècnica pianística de Mendelssohn. Aquesta nova edició (23 de setembre) va ser presentada a Schumann, que va quedar entusiasmat i va publicar un article molt elogiós al seu periòdic, "Neue Zeitschrift für Musik" on deia "És el Trio magistral de la nostra època, com els de Beethoven en Si bemoll / Re m i el de Schubert en Mi bemoll van ser pel seu temps".

L'estrena va ser en la Gewandhaus de Leipzig l'1 de febrer de 1840, amb Mendelssohn al

piano acompanyat per F. David i K. Witmann. La partitura fou editada a la primavera per Breitkopf i Härtel.

Pel que fa als moviments, el Molto Allegro agitato (Re m, 3/4), d'un romanticisme desbocat, no deixa de recordar el principi del concert K. 466 de Mozart, amb la mateixa atmosfera tempestuosa, en Re m i amb síncope. Està escrit en forma sonata, sense introducció. Comença amb el tema principal interpretat pel violoncel, acompanyat pel piano amb un ritme sincopat. El violí s'uneix al violoncel amb una versió distorsionada del tema. Altres variacions del tema porten a la transició al segon tema, també introduït pel violoncel, que està en La major. Mendelssohn combina ambdós temes en el desenvolupament, que és predominantment en Re m, la tonalitat amb la qual acaba el moviment. En la recapitulació, el compositor agrega una contra-melodia de violí per recolzar la tornada del tema original.

A l'Andante con moto tranquillo (Si b Major, 4/4), el piano presenta una amable melodia tot sol, de tema tranquil, com en una sèrie de cançons sense paraules de Mendelssohn. A continuació, la línia de baix al piano es mou de forma metòdica, equilibrada amb l'acompanyament de la melodia. Després de tocar el tema principal, el violí ho repeteix amb un contrapunt tocat pel violoncel.

Al 3er moviment, l'Scherzo: leggiero e vivace (Re Major, 6/8), curt i lleuger, és essencialment en forma de sonata. Com en el segon moviment, el tema principal es reproduïx per primer cop al piano, que es redueix a l'acompanyament fragmentari gairebé immediatament. El motiu rítmic del tema principal està present al llarg del moviment, excepte en la secció central més lírica, el tema del qual s'assembla al material del primer

moviment. Amb aquesta "ronda de fades", un dels més perfectes scherzos fantàstics de Mendelssohn, ens fa recordar a Berlioz, el qual en aquell estiu de 1839, escrivia a París, Romeu i Julieta. Mab, la fada dels somnis, no visitaria a la vegada als dos compositors?

Per últim, el Finale: Allegro assai appassionato (Re m, 4/4), després de que Hiller li donés alguns consells a Mendelssohn, ha estat el moviment més revisat i, per descomptat, té una part de piano complexa. S'utilitzen diverses tècniques de composició en el moviment, des d'acords propers fins a arpegjis i grups d'octaves cromàtiques. Els moments cantabile proporcionen un contrast refrescant. El trio acaba amb un canvi a Re major poc abans del final. Aquesta part brillant presentada com una forma de rondó-sonata, obre amb una ronda camperola de ritme divertit, anunciada amb un pianissimo una mica tranquil·la per piano i entonada després per les cordes.

ESGLÉSIA DE SANT CERNI

És l'església parroquial del nucli antic de Canillo, a Andorra. L'església actual va ser construïda en època barroca als segles XVII-XVIII i es conserven vestigis de la construcció anterior romànica del segle XII.

A l'exterior es conserven restes d'uns murs romànics i el baptisteri de granit també romànic. Al segle XVII es va construir de nou la nau central i el campanar de torre que és el més alt d'Andorra.

L'any 2009, durant unes obres de millora, es van descobrir unes restes arqueològiques en el subsòl de la nau. Podrien ser estructures

de la construcció inicial del segle XII o bé d'un temple anterior al romànic. Actualment aquestes restes estan museïtzades en el sòl de la nau central. A més de les estructures, s'han trobat una sèrie d'enterraments que van des del segle VII al XVIII. L'església és de planta rectangular. El campanar és una torre de planta quadrada adossada a la nau.

A l'interior es conserva talla gòtica policromada d'un santcrist del segle XIV. El retaule de l'altar major és barroc del segle XVII, dedicat a sant Cerni, bisbe de Tolosa. (vegi's la fotografia de l'església a l'apartat del concert del solo del Jordi Albelda Santamargarita)

QUARTET LÍRIC DE MABELI

01/12/2018, 17 h, Sant Cerni de Canillo

Caroline de Mahieu, mezzo-soprano

Stéphane de Mahieu, baryton

Jordi Albelda Santamargarita, violoncel

Nicolas Licciardi, piano

CAROLINE DE MAHIEU,

mezzo-soprano belga, comença d'adolescent la seva formació vocal a l'Académie de Grez-Doiceau. Després dels seus estudis universitaris, reprèn aquesta formació vocal a l'Institut Supérieur de Musique et de Pédagogie (IMEP) a Namur amb Ana Camelia Stefanescu, Eunice Arias i Benoit Giaux. També té l'oportunitat de treballar un any amb les mezzos Marianne Rørholm i Kirsten Buhl Møller durant el seu intercanvi europeu a la Royal Danish Academy of Music a Copenhague.

La cantant rep una distinció el 2016 en dos concursos Belgues: segon premi del Concours International Bell'Arte i tercer premi del Concours des Nouveaux Talents de l'Art Lyrique a Ans. Des del 2014, forma part dels coristes suplents de l'Acadèmia de l'Opéra Royal de la Monnaie; i també participa a produccions com Alcina, Shell Shock i La Vestale. Des de l'any 2017, també forma part del Cor de Cambra Namur. La seva veu polivalent li permet cantar des de l'òpera a l'oratorio, la melodia/lieu, i la música de cambra.

Nascut a Bèlgica, Stéphane de Mahieu comença la seva formació vocal després d'haver estudiat durant alguns anys de piano i d'haver cursat els seus estudis d'enginyer.

Comença a aprendre de Christianne Plessis a l'Académie de Musique d'Uccle a Bèlgica i segueix a la classe de Jules Bastin, al Conservatoire Royal de Musique de Brussel·les, fins a completar la seva formació amb Henri Bédex al Conservatoire de Musique de Rouen a França on hi obté una Médaille d'Argent.

Interpreta concerts i òperes de manera regular, recentment als Contes d'Hoffmann a la vila belga d'Auderghem, o en produccions de Rigoletto, Faust, Manon Lecaut i Carmen amb l'Opera in the Heights a Houston als Estats Units. El seu repertori conté els Requiem de Mozart i de Fauré, la Fantasia on Christmas Chorals de R. Vaughan Williams, el Messies de Haendel, misses de Mozart i de Schubert, nombrosos aires barrocs, lieder de Schubert i de Schumann i melodies franceses de Duparc, Fauré i St Saëns.

JORDI ALBELDA SANTAMARGARITA

(vegi's el currículum del Jordi Albelda Santamargarita al seu concert de solista) (pàg. 15)

NICOLAS LICCIARDI

comença els estudis de piano a l'edat de 6 anys a Bourg-Madame, i després a l'Escola Marguerite Long i al Conservatori Nacional Regional de Tolosa. Als 11 anys obté el primer

premi virtuositat del Concurs Musical de França. Segueix masterclasses de V. Yankoff, F. Clidat, A. Queffelec, J. Rouvier, L. Cabasso i A. R. El Bacha.

Després d'obtenir la medalla d'or, és admès al Conservatori Nacional Superior de Música de París a la classe de G. Pludermacher i C. Desert on obté el premi (TB) al 2007. Es perfecciona amb V. Coq, pianista del trio Wanderer.

En el marc del Joves Talents dona diversos concerts a París.

Actua com a solista i cambriata al Festival d'Hix a Cerdanya, amb el quartet Parisi, el

violoncel·lista X. Phillips, el violonista Da Min Kim, participa al Festival de Prades, al Festival de Saillagouse amb el quartet GlinKa, al Festival AMusikenvignes, i al festival Cambra Romànica.

És el pianista del Cor dels Petits Cantors d'Andorra, del Cor de les Valls d'Andorra, i acompanya regularment a la Capella Santa Maria de Puigcerdà, el Cor de Camilleres de Saillagouse i el Cor Transfronterer de Cerdanya.

Programa

Mise en bouche - "Classique"

W.A. Mozart – Così fan tutte – Landroncello

W.A. Mozart – Così fan tutte – Il core divino

Entrée - "Baroque Anglais"

G.F. Haendel – Alexander's Feast – Revenge, Timotheus cries

H. Purcell – Didon et Enée – When I am laid

Premier Plat - "Poésie Allemande"

F. Schubert – Erlkönig

H. Wolf – Ernst ist der Frühling

R. Schumann – Widmung & Der Nussbaum

J. Brahms – Es rauschet das Wasser

Entremets - "Romances Françaises"

J. Massenet – Elégie

C. Saint-Saëns – Le Cygne

Plat de Consistance - "Tragédies à l'Italienne"

J. Massenet – Cléopâtre – J'ai versé le poison

G. Verdi – Don Carlos – Ella giammai m'amo

G. Rossini – Semiramide – D'un tenero amore

Dessert - "Rythmes Ibériques"

Garcia – Contrabandista

G. Rossini – Canzonetta Spagnuola

(en finalitzar el concert s'oferirà coca i xocolata)

COMENTARI MUSICAL

La música cantada, des de sempre, la trobem en múltiples formes i estils diferents; és impossible quedar-se satisfet amb tan sols un sol color d'aquesta paleta musical que s'ofereix a les veus polivalents de la mezzosoprano i del baríton. Tot i la seva especial atracció per l'òpera en particular, així com pel fet d'interpretar alguns dels seus aires preferits de Haendel, Purcell,

Verdi i Massenet, els cantants també aprecien enormement la poesia dels lieder alemanys i de les melodies franceses. Havent residit alguns mesos a Espanya, la Carolina no podia tancar aquest programa sense introduir-hi un toc típic de la magnífica península ibèrica. Els hi presentem el nostre programa, sota la forma d'un menú degustació, tot i avisant-los de que els hi anirem donant petites explicacions a mesura que vagin degustant el concert.

ESGLÉSIA DE SANT CERNI

És l'església parroquial del nucli antic de Canillo, a Andorra. L'església actual va ser construïda en època barroca als segles XVII-XVIII i es conserven vestigis de la construcció anterior romànica del segle XII.

A l'exterior es conserven restes d'uns murs romànics i el baptisteri de granit també romànic. Al segle XVII es va construir de nou la nau central i el campanar de torre que és el més alt d'Andorra.

L'any 2009, durant unes obres de millora, es van descobrir unes restes arqueològiques en el subsòl de la nau. Podrien ser estructures

de la construcció inicial del segle XII o bé d'un temple anterior al romànic. Actualment aquestes restes estan museïtzades en el sòl de la nau central. A més de les estructures, s'han trobat una sèrie d'enterraments que van des del segle VII al XVIII. L'església és de planta rectangular. El campanar és una torre de planta quadrada adossada a la nau.

A l'interior es conserva talla gòtica policromada d'un santcrist del segle XIV. El retaule de l'altar major és barroc del segle XVII, dedicat a sant Cerni, bisbe de Tolosa.

(vegi's la fotografia de l'església a l'apartat del concert del solo del Jordi Albelda)

COMÚ DE LA PARRÒQUIA
DE CANILLO

Informació i reserves:

Departament de Cultura del Comú de Canillo (+376) 753 623

biblioteca@canillo.ad

facebook/comucanillo

<http://cambraromanica.canillo.ad>